

Umělecký popis a charakteristika Doriana Graye

S Dorianem Grayem jsem se seznámila v době, kdy jsem měla napsat článek do místních novin o Basilovi Hallwardovi. Nějaký člověk se zmínil, že Dorian Gray mu je velmi blízký. Když jsem se s ním poprvé setkala, velmi mě zaujal.

Byl to mladý, krásný chlapec, kterému bylo sotva dvacet let. Jeho půvabná tvář vypadala, jako kdyby ji vytesali andělé. Smaragdově modré oči, do kterých by se každá žena beznadějně zamilovala, mě upřeně sledovaly. A celý obličej mu lemovaly kaštanově hnědé, vlnité vlasy. Když ke mně kráčel, jeho chůze spíše vypadala, jako kdyby se vznášel. Pod elegantním oblečením poslední módy se rýsovala urostlá mužská postava. Jeho vystupování bylo dokonalé, ale lehce se v něm objevovaly známky pýchy. Byl velmi milý a okouzlující. Působil přátelsky, díky tomu jsme se také sblížili. Jeho společnost na mě působila tak oslnivě, že jsem s ním chtěla trávit každou minutu svého volného času. Chvilky s ním byly dokonalé, uměl si člověka podmanit svou krásou, ale zároveň byl lehce zmanipulovatelný. Jak čas plynul, začal se Dorian měnit. Nevím z jakého důvodu, ale začal se měnit k horšímu. Nebyl už tolik společenský, spíše se uzavíral do sebe. I přesto, že byl pořád krásný, začali ho lidé zavrhat, odcházeli z místnosti, když přišel. Už to nebyl ten milý chlapec, kterého jsem poznala – tohle byl úplně jiný člověk, byl pyšný, mrzutý a myslel jen na sebe. Začal se stýkat se špatnými lidmi a ovlivňoval své nejbližší přátele. Nakonec mu ani žádní přátelé nezůstali, včetně mě.

Po nějaké době všechny řeči o Dorianovi utichly. Ale jak říká citát Oscara Wildea: „Na světě je jen jedno horší, než když se o člověku moc nemluví, a to, když se o něm nemluví vůbec.“

B. Schmidtová, 1.A